

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om regulering af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme i skatteåret 1964-65.

Som det vil være det høje ting bekendt, ydes der i henhold til den kommunale ejendomsskatte lov amtskommunerne et årligt statstilskud til nedsættelsen af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme, således at der i hver amtskommune for sådanne ejendomme fastsættes en lavere grundskyldpromille end den for andre ejendomme gældende. Det samlede statstilskuds størrelse er afhængig af landbrugets forrentningsprocent af handelsværdien i det skatteår nærmest forudgående kalenderår og andrager i indeværende skatteår 46,8 mill. kr., hvorved gennemsnittet af de amtskommunale grundskyldpromiller for landbrugsejendomme er nedsat til 5,38, medens gennemsnittet af de amtskommunale grundskyldpromiller for andre ejendomme udgør 13,15.

Den nedsatte amtskommunale grundskyldpromille skal efter loven anvendes på enhver ejendom, der helt eller delvis er noteret som landbrugsejendom i henhold til lovgivningen om landbrugsejendomme, samt præstegårde, der er underkastet opretholdelsespligt som selvstændigt landbrug. Som følge af den i foråret foretagne ændring af loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme vil det imidlertid efter regeringens opfattelse være påkrævet for skatteåret 1964-65 at foretage en mindre begrænsning af de ejendomme, der skal være berettiget til beskatning med den lavere grundskyldpromille. Ved den nævnte ændring af statsejendomsskatte loven bestemtes det, at landbrugsejendomme, der er beliggende inden for områder, der er omfattet af en godkendt byudviklingsplan, og som i tiden indtil 13. almindelige vurdering i 1964 optages til omvurdering som følge af salg til en pris, der er mere end 75 pct. højere end ejendomsværdien, ikke skal vurderes efter den særlige regel om ansættelsen af grundværdien for landbrugsejendomme — den såkaldte bondegårdsregel — men efter lovens hovedregel, d. v. s. på grundlag af grundens værdi i handel og vandel. Det ville være i modstrid med formålet med den stedfundne ændring af vurderingsreglerne,

såfremt de ejendomme, der bliver vurderet efter de nye regler, fortsat skulle være berettiget til beskatning med den nedsatte amtskommunale grundskyldpromille, og det foreslås derfor, at sådanne ejendomme i skatteåret 1964-65 skal holdes ude fra den kreds af ejendomme, der nyder godt af statstilskuddet.

Jeg finder anledning til at fremhæve, at dette lovforslag ikke indebærer nogen nedsættelse af det samlede konjunkturbestemte statstilskud, der alene vil afhænge af landbrugets forrentningsprocent i 1963. Såfremt lovforslaget gennemføres, vil virkningen blot være, at statstilskuddet skal anvendes til nedsættelse af grundskyldpromillen for en lidt mindre kreds af ejendomme, der erved vil kunne opnå en større nedsættelse af grundskyldpromillen, end det ellers ville være tilfældet.

Endelig skal jeg nævne, at det tilskud, der i skatteåret 1964-65 vil blive ydet af landbrugsministeriet til dækning af den resterende amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme, af landbrugsministeren vil blive begrænset på tilsvarende måde, og at det samme er hensigten, for så vidt angår lempelse af grundskylden til staten samt grundstigningsskylden, jfr. det samtidig hermed af finansministeren fremsatte forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1964-65 af landbrugsejendomme.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Fanger): Jeg har hermed den ære at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. og forslag til lov om ændring i lov om investeringsfunds. De tre lovforslag har til formål at tilvejebringe ligelighed i beskatningen af private og kooperative virksomheder. Det konservative folkeparti anerkender begge erhvervsformer, men mener, at deres indbyrdes styrkeforhold kun kan blive det samfundsmæssigt mest effektive, hvis deres konkurrencebetingelser er rimelige.

Det i 1956 nedsatte udvalg til undersøgelse af kooperationsbeskatningen undersøgte beskatningen af private og tilsvarende koo-